

РЕШЕНИЕ

№ 1758

гр. София, 18.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10824** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 20205508 от 23.09.2020г. по НАХД № 7299/2020г. на СРС, НО, 129-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № 65 от 21.04.2020г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Република България, с което на основание чл.127, ал.1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) на С. П. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 500 лв.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган с искане да бъде отменено, като бъде потвърдено отмененото с него НП. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, без да са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до незаконосъобразност на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Т. поддържа касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – С. П., чрез адв. К. оспорва касационната жалба по съображения изложени в писмен отговор. Претендира присъждане на разноски по списък.

Прокурорът от СГП дава заключение, че решението на СРС е правилно и

законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 26.03.2020 г. по писмен сигнал до ПВ на БР за с вх. № 69-00-3228/ 26.02.2020 г. е извършена проверка на интернет страница създадена в социалната мрежа F./ Ф. на адрес www.facebook.com/groups/moderareidenceowners. Страницата представлявала група от затворен тип с поместено описание „Група за всички собственици на апартамент/и в М. Р.. Въпроси, проблеми и всякакви други дискусии относно М. Р.. Групата е неофициална и можете да спамите колкото искате!“. За присъединяване към групата било необходимо одобрение от администратора С. П. С.. След преглед на съдържанието на страницата е прието, че чрез същата С. С. използва в търговска дейност по смисъла на чл.13, ал.2, т.2 ЗМГО, като предоставя услуги он-лайн реклама в компютърна мрежа, реклама, създаване на рекламни текстове и други, свързани с управлението на жилищни и административни сгради, знак „Собственици на апартаменти в М. Р. – НЕофициална“, сходен на знака на марка с рег. № 00100568 М. Р./М. Р., регистрирана по национален ред за услуги от клас 35, 36, 37 и 42 от Международната класификация на стоките и услугите (МКСУ), със срок на закрила до 15.06.2027 г., без съгласието на притежателя [фирма]. За констатираното на С. е съставен АУАН, въз основа на който е издадено оспореното наказателното постановление.

За да отмени НП въззивният съд е приел, че при съставянето на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в това, че АУАН е съставен в отсъствието на нарушителя без да са били налице условията за това, предвидени в чл.40, ал.2 ЗАНН. На следващо място СРС е приел, че не се доказва С. да е извършвал търговска дейност чрез проверената интернет страница, за да може да се ангажира неговата отговорност за използване на защитена търговска марка.

Решението е правилно.

Съгласно чл.13, ал.1, т.2 и ал. 2, т.2 от ЗМГО правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност всеки знак за стоки и/или услуги, който е идентичен или сходен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, ако съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката Използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак.

Разпоредбата на чл.127, ал.1 от ЗМГО предвижда, че лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 1 и 2 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния

притежател, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица - с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв.

Правилно СРС е приел, че от събраните доказателства не се установява С. да е извършвал търговска дейност на интернет страница адрес www.facebook.com/groups/moderaresidenceowners. Същата представлява затворена група в социалната мрежа Ф. за собственици на апартаменти в М. Р. и не се установява на нея да са предлагани стоки или услуги или пък да е извършвана дейност, която би могла да бъде характеризирана като търговска, нито конкретно описаната от наказващият орган като онлайн реклама в компютърната мрежа, реклама, създаване на рекламни текстове и други, свързани с управлението на жилищни и административни сгради на обекти в посочения комплекс. От приложените разпечатки от органа за групата, а също и от тези за публикуваното в нея, представени от наказаното лице, както и от разпитаните свидетели Б. и С., които членували във въпросната група, не се установяват конкретни действия от страна на С. С. по извършване на твърдяната от касатора реклама, а по скоро става въпрос за група за информация и дискусии на въпроси и проблеми между собствениците на апартаменти в посочения жилищен комплекс, т.е. група за взаимопомощ в социалната мрежа, като както отбелязва въззивният съд не се установява предоставяната чрез групата информация да е с търговска цел по смисъла на чл.13, ал.2, т.2 от ЗМГО, нито представлява осъществяване на търговска дейност по смисъла на чл.1, ал.1 от ТЗ. Предвид изложеното няма как обосновано с доказателствата по делото да се приеме, че С. е извършил вмененото му нарушение по чл.127, ал.1 ЗМГО, изразяващо се в използване в търговска дейност по смисъла на чл. 13, ал. 1 и 2 ЗМГО на стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател.

Правилен е изводът на въззивния съд, че допуснатото при съставяне на АУАН нарушение на чл.40, ал.1 ЗАНН е от категорията на съществения и е опорочило административнонаказателното производство до степен, налагаща отмяната на НП. Видно от известието за доставяне отправената до С. покана за съставяне на АУАН е връчена на 06.04.2020 г. на М. П., а АУАН е съставен пет дни преди това на 01.04.2020 г. При тези обстоятелства, СРС е формирал обоснован извод, че не са били налице предпоставките на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя. Само при наличието на надлежно връчена покана, ако нарушителят не се яви в определения ден и час, съставянето на акта в негово отсъствие ще попадне в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя би било законосъобразно. Съставянето на акта в отсъствие на нарушителя, при липсата на основателни причини за това, ограничава правото му на защита, тъй като го лишава от възможността да участва в административнонаказателното производство, съответно да разбере извършването на какво нарушение му е вменено.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. По делото е представен договор за правни услуги и фактура за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. за касационното обжалване. Настоящият състав приема за неоснователно възражението на процесуалния представител на касатора за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение, доколкото същият не надвишава съществено минималния размер по

чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а по касационното дело е изготвен писмен отговор по касационна жалба, осъществено е процесуално представителство в съдебно заседание.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20205508 от 23.09.2020 г. по НАХД № 7299/2020 г. на СРС, НО, 129-ти състав.

ОСЪЖДА Патентно ведомство на Република България да заплати на С. П. С. разноски по делото в размер на 600 лв. (шестстотин лева).

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.